

vor finantsielle Tilstand er saaledes, at den ærede Minister ikke behøver den Indkomstskat, han nu begjærer. Jeg vil ikke her gjentage, hvad der i Landstinget er fremkommet som Bevisførelse imod den høitærede Minister, men jeg vil blot henwise til, at der iblandt de ærede Talere, som der optraadte imod ham, var en forhenværende Finantsminister og en forhenværende Indenrigsminister. Naar der er Tale om at opstille finantsielle Balancer, tror jeg, at jeg tør stille disse Mænd i Landstinget overfor den høitærede Minister i Henseende til Kompetence, og jeg tager altsaa Udtalelserne i Landstinget til Støtte for min Modstand mod denne Lov. Ved Finantslovens 3die Behandling her i Thinget fremkom den ærede Minister med en gjentagen Paastand om, at det ikke var ham muligt at realisere saa Meget af Reservecapitalen, som han behøvede for at kunne dække Underbalancen, men desuagtet bevilgede Thinget ham en saadan Sum af Reservecapitalen, at han maatte kunne komme igjennem dermed. Jeg bellager den ærede Ministers fortsatte Modstand imod at bruge de Bevillinger, som Rigsdagen giver ham, og det forekommer mig, at den Maaede, hvorpaa den ærede Minister har opfattet Bevillingsagen, strider imod Grundlovens Aand. Det forekommer mig, at der i den ærede Ministers Erklæring om, at han muligvis ikke kan benytte Bevillingen, ligger en Underkjendelse af den Betydning, som grundlovs-mæssig er tillagt Rigsdagen, og hvis vort politiske Liv var tilstrækkeligt udviklet, tror jeg derfor, at en saadan Stilling som den, den ærede Minister indtager i Henseende til Spørgsmaalet om, hvorvidt Bevillingen er forpligtende for ham, vilde paadrage ham en Mistillids-erklæring af Rigsdagen. Jeg ser vistnok, at dette ikke vil ske, men jeg har et andet Haab, nemlig at den Forhandling, som baade her i Thinget og i Landstinget har fundet Sted om den politiske Side af Bevillingsmyndigheden, vil bringe en saadan Klarhed i vore Statsforhold, at vi om saa Aar ville staa paa det Standpunkt, at Finantsministeren — ikke blot den nuværende, men enhver Finantsminister — vil komme til at rette sig efter Finantsloven, saaledes at Rigsdagen ikke skal have at gøre

med en Finantsminister, der tilfidsætter Finantslovens Bevillinger. Saaledes haaber jeg, at den Strid, som her finder Sted, og som har været fortsat i Landstinget, vil medføre praktiske Frugter. — Jeg sagde, at den anden Understøttelse, jeg har faaet til at hævde min Stilling lige overfor Indkomstskatteloven, er mig leveret af den høitærede Minister selv, og jeg skal kortelig gøre Rede derfor; jeg siger til, hvad der for et Par Dage siden er fremkommet om den heldige Stilling, som Toldintradernes Overskud har bevirket. Af disse Tal, som ere aldeles autentiske, da de ere udgivne af Ministeren selv, vil det vise sig, at vi ved Udgangen af indeværende Finantsaar ville have et Overskud i Henseende til Toldintraderne af 500,000 Rd. mere end budgeteret og kalkuleret for det Finantsaar, som ender den 31te Marts 1872, og jeg tror, at den Balance, som allerede nu viser sig for indeværende Finantsaar, vil kunne godtgjøre, at Balancen ved Udgangen af næste Finantsaar med Hensyn til Toldintraderne vil vise et Overskud af omtrent 300,000 Rd. mere, end der staar i det Finantslovsforslag, der nu ligger i Landstinget. Det er opgivet gjennem Ministerialtidenden — jeg tror fra iforgaars — at Toldintraderne, iberegnet Brønderafgiften og Krigsskattolden, efter Fradrag af Godtgørelser, for de 10 første Maaneder af indeværende Finantsaar, nemlig fra 1ste April 1871 til 31te Januar 1872, have givet en Indtægt af 8,394,000 Rd. Vi vide vel ikke, hvad Indtægten af disse indirekte Skatter vil blive for de to Maaneder Febr. og Marts, men man kan dog med nogenlunde Sikkerhed sige, hvad disse to Maaneder ville give. Ifjor gave disse indirekte Skatter i de to nævnte Maaneder en Indtægt af 813,000 Rd., men man tør vistnok aldeles bestemt antage, at Indtægten i Aar vil blive større, thi det ærede Thing vil erindre, at Sslagene paa Bandet ifjor hindrede al Omsætning og Tilførsel i Februar og Marts, hvorimod der i Aar er aabent Vand, og dette vil selvfølgelig have uberegnelig Indflydelse paa Toldindtægterne. Lager man imidlertid kun Toldindtægtsbeløbet for Februar og Marts ifjor og lægger 813,000 Rd. til de virkelige Indtægter for de første 10 Maa-